

som Eiendomsrettens store Beskytter her i Landet, har kunnet gaae ind paa at lade det 20dobbelte være nok; forekommer det mig, at Ingen af os kan have stor Betænkelse ved at følge det deri. De andre Indvendinger, der ere gjorte, forekomme mig ikke at have Stort at betyde, og naar det saaledes sees, at vægtige Stemmer blandt de Interesserede og i det andet Thing have erklæret sig for den Form af Loven, hvortil den ved de foreliggende Ændringsforslags Vedtagelse vil bringes tilbage, saa troer jeg, vi bør gaae ind paa dem, for at vi dog, som sagt, kunne blive færdige med denne Lov, der nu har plaget Rigsdagen saalænge. Det følger jo imidlertid af sig selv, at det Ændringsforslag, som sidst blev omtalt af den ærede Forslagsstiller, og som gav Anledning til hans Samtale med Formanden, saa maa falde bort, thi ellers skulde Loven jo alligevel tilbage til Landstinget, og dens Skjæbne blev da ligesaa uvis, som den er, hvis vi forkaste de øvrige Ændringsforslag.

Indenrigsministeren: Det ærede Thing vil, troer jeg, vente, at jeg i Overensstemmelse med min sædvanlige Opfattelse af 2den Behandling meget maa ønske og finde det aldeles i sin Orden, at man nu ikke pludselig, ved 3die Behandling lægger en ganske anden Tanke til Grund end den, der gjorde sig gjældende ved 2den Behandling. Det forekommer mig at være en naturlig Fordring fra Thingets egen Side til dets Medlemmer, at de ikke saaledes springe, maa jeg sige, fra en Anskuelse til en anden blot efter nogle Dages Mellemrum, og jeg kan derfor ikke Andet end for mit Vedkommende tilraade Thinget, med en enkelt Undtagelse, at forkaste alle de Ændringsforslag, der her ere stillede. Den ene Undtagelse, jeg i saa Henseende gjør, støtter jeg paa, hvad jeg allerede ved 2den Behandling tillod mig at bemærke — og blandt de mange Forslag kan det jo let være, at Thingets Opmærksomhed ikke i den Grad har været fastet paa dette enkelte Punkt — at der her foreligger en ganske bestemt Meningstilkjendegivelse; jeg sigter her til Forslaget til § 4. Naar det er foreslaaet, at der til Slutning

af denne § skulde føies „foraaendst Communen overtager Broen, kan vedkommende Communalbestyrelse ogsaa efter Broens Indløsning bortforpagte Bropengene i et Tidsrum af indtil 10 Aar“, saa troer jeg, det er en hensigtsmæssig Lempelse for Communen, for at den ikke skal blive overbebyrdet, og det stemmer ogsaa med hvad der i sin Tid var foreslaaet i det forstærkede Udvalg, der var nedsat her i forrige Sammenkomst. Derimod synes jeg, at det vilde være en meget uheldig Bakken, om Folkethinget, efter ved ikke væsentlige Afstemninger at have fastholdt sine Anskuelser, nu atter saa hurtigt skulde forlade dem; dette gjælder navnlig om det Punkt, som jeg oftere har udtalt mig om, nemlig angaaende den 25dobbelte Beregning, som jeg personlig ikke kan Andet end ansee for den rigtigste. Jeg vilde altsaa meget beklage, om Thinget saaledes vakkede frem og tilbage.

Lehrmann: Naar jeg har tilladt mig at være med at stille de foreliggende Ændringsforslag, der have til Hensigt at bringe Loven tilbage til den Skikkelse, den har erholdt i det andet Thing, har min Grund dertil egenlig ikke været den, at jeg fandt nogen Betænkelse ved at gaae ind paa det 25dobbelte aarlige Netto-Be løb som Indløsning, hvilket jo i Almindelighed er bleven en Vedtægt, men, naar man tager Hensyn til, at det paa den anden Side er bleven oplyst, hvad heller ikke er blevet modsagt, at denne Eiendomsret ikke stedse kan have en fast, reel Værdi, idet denne talssald vil aldeles bortfalde, naar Veien muligvis bliver henlagt i en anden Retning, og Eieren i saadanne Tilfælde ikke kan have nogen Fordeel deraf: saa troer jeg, at der her kan være en Grund til at bestemme en noget billigere Afløsning end den sædvanlige. Naar man dernæst tager Hensyn til, at den Mand, der i det andet Thing har givet Anledning til, at Afsløsningssummen er bleven forandret, selv er Broeier og altsaa kan ansees som en naturlig Repræsentant i Rigsdagen for den Art Eiendomsret, saa kan jeg ikke Andet end tillægge hans Stemme betydelig Vægt, thi det kan ikke betvivles, at naagtet det er en særdeles billig Afsløsningssum, han har foreslaaet, saa maa